

ЦІАНІД — Лерой Флінн

Виробляє кислотні отрути, які просочуються крізь його шкіру

ГЛІД — ім'я невідоме

Випускає вкриті шипами відростки

РАДА РЕНЕГАТІВ

КАПІТАН ХРОМ — Г'ю Евергарт

Має суперміцність і майже невразливий до фізичних атак; може створювати хромову зброю

СТРАХІТЛИВИЙ НАГЛЯДАЧ — Саймон Вествуд

Уміє ставати невидимим

ЦУНАМІ — Кацумі Гасегава

Породжує воду та управляє нею

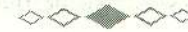
ГРОМОПТАХА — Тамая Рей

Породжує грім і блискавку; уміє літати

ЧОРНЕ СВІТЛО — Евандер Вейд

Створює та управляє світлом і темрявою

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ



Едріан присів на даху, дивлячись на вхід у приймальне відділення Гатлонської міської лікарні. Був ранній ранок: сонце ще не встало, хоча проблиски світла вже змінювали колір неба з темно-сірого на блідо-фіолетовий. Через цю темінь важко було розгледіти щось на десять поверхів нижче, окрім кількох фургонів і вантажівок.

— Бачу автівку злочинців, — сказала Нова, яка спостерігала за тихими вулицями в бінокль.

— Де? — спитав він, нахилившись до неї. — Звідки ти знаєш?

— Отой фургон на розі, — вона перевела погляд з автівки на двері лікарні й назад. — Непримітний, вікна затемнені, двигун досі працює, хоч і запаркувався ще до нашого приходу.

Едріан знайшов поглядом фургон. З його вихлопної труби великими білими хмарами здіймався дим.

— Усередині хтось є?

— Один, на водійському сидінні. Можливо, є й інші, але я не бачу позаду.

Едріан підніс зап'ястя до рота, промовивши в комунікатор:

— Скетч — Димовій Завісі та Червоній Асасин. Підозрювана автівка злочинців запаркована на розі 79-ї та Флетчер-Вей. Візьміть під контроль південний і східний маршрути відходу. Усе ще чекаю на внутрішню розвідку від Монарх.

— Прийнято, — протрищав у відповідь голос Оскара. — Уже йдемо.

Едріан постукав пальцями по карнизу даху, шкодуючи, що задній вхід до лікарні не освітлений краще. Там було шість вуличних ліхтарів, але три з них перегоріли. Хіба хтось не мав подбати про них?

— Можна подивитися? — спитав він.

Нова прибрала бінокль подалі від нього.

— Роздобудь собі власний.

Він хотів було роздратуватися від такої відповіді, але не зміг втриматися від легкої усмішки. Це достатньо справедливо, припустив, бо Нова того ранку витратила двадцять хвилин, пояснюючи Оскарові всі модифікації, які внесла ось у цей конкретний звичайний бінокль. Тепер він мав автофокус, функцію стабілізації, наведення на ціль, нічне бачення, відеозапис і комп'ютеризовані лінзи, здатні відображати координати GPS і погодні умови. А оскільки це вочевидь недостатньо вражало, вона також додала програмне забезпечення, що поєднувало цільове розпізнавання облич із базою даних обдарованих.

Нова явно працювала над ним не один місяць.

— Чудово, роздобуду собі власний, — жваво сказав Едріан, дістаючи з рукава своєї форми ренегатів маркер

із тонким кінчиком, і почав швидко малювати бінокль на стінці металевого ящика з дротами. — Можливо, споряджу його рентгеном.

Нова стиснула щелепи.

— Ти завжди був таким хвальком?

Едріан засяяв.

— Я просто жартую. Мені потрібно мати хоча б базові знання про те, як працює рентгеновське випромінювання. Але я точно споряджу його тією функцією наведення на ціль, про яку ти говорила. І ергономічними накладками. І, можливо, ліхтариком... — він закінчив свій малюнок і закрив маркер ковпачком. Притиснувши пальці до металевої поверхні, витягнув малюнок із ящика, перетворивши його на функціональний, тривимірний і реальний.

Опустившись навколішки біля Нової, відрегулював різкість свого нового бінокля й подивився на вулицю. Фургон не рухався.

— Там Дана, — сказала Нова.

Едріан перемістив погляд до входу в приймальне відділення, але двері все ще були зачинені.

— Де...

— Третій поверх.

Він покрутив коліщатко бінокля й побачив рій метеликів-монархів, що вилітав із відчиненого вікна. У темряві їхні силуети на тлі будівлі нагадували радше колонію кажанів. Метелики зібралися над лікарняною парковкою і сформувалися в постать Дани.

Комунікатор засигналив.

— Вони вже виходять, — почувся голос Дани. — Разом шестеро.

— З водієм семеро, — поправила Нова, коли фургон посунув уперед. Він завернув за риг і зупинився перед дверима до приймального відділення. За кілька секунд двері розчахнулися, і з лікарні висипало шестеро постатей, навантажених величезними чорними мішками.

— Що по цивільних? — спитав Едріан.

— Усе чисто, — відповіла Дана.

— Плюс. Гаразд, командо, час нам втрутитися. Дано, залишайся на...

— Скетче! — гукнула Нова, налякавши його. — Там обдарована.

Він блимнув на неї.

— Що?

— Ота жінка, з кілечком у носі. Вона є в базі даних. Прізвисько... Глід?

Він напружив пам'ять, але цього імені не знав.

— Ніколи про неї не чув, — Едріан знову подивився в бінокль, коли постаті покидали свій вантаж до фургона. Жінка з кілечком у носі була останньою. — Яка в неї сила?

— Очевидно, вона має... вкриті шипами відростки? — Нова ошелешено глянула на нього.

Знизавши плечима, Едріан знову заговорив у комунікатор.

— Командо, будьте особливо обережні. З цілями обдарована. Виконуйте свої завдання, але дійте обачно. Ми з Безсонням... — Едріана наполохав якийсь різкий звук, він розвернувся й побачив, що Нови поруч уже немає. Підвівся на ноги й зазирнув за край будівлі. То був звук приземлення Нови на перший рівень пожежних сходів будинку. — ...візьмемо на себе північний напрямок, — пробурчав він.

Заскрипіли шини. Фургон рвонув від лікарні. Едріан підняв зап'ястя, його тілом нуртував адреналін, поки він чекав, щоб побачити, у якому напрямку...

Фургон одразу повернув ліворуч.

— Димова Завісо, твій вихід! — крикнув він.

Відкинувши бінокль, Едріан помчав за Новою. Дана над ними знову перетворилася на рій метеликів і полетіла за фургоном.

Допоки Едріан зістрибнув із пожежних сходів, стукнувши чоботами по тротуару, Нова була вже на півдорозі вулицею.

Він понісся за нею, але, хоч і мав певну перевагу у вигляді довгих ніг, все одно плівся позаду, коли Нова ткнула пальцем праворуч.

— Давай-но туди! — крикнула вона, а сама кинулася в протилежному напрямку.

За квартал далі він знову почув вереск шин, цього разу разом зі звуком гальмування. Над дахом офісної будівлі здіймалася хмара густого білого туману.

У комунікаторі почувся голос Оскара.

— Вони розвертаються — прямують на північ до Бриджвотер.

Едріан завернув за риг і побачив червоні габаритні вогні, що насувалися на нього.

Потягнувся по шматок білої крейди в рукаві, засунув біля маркера. Присівши, похапцем накидав на асфальті стрічку із шипами. Лець закінчив малюнок, як йому в ніздрі вдарив сморід паленої гуми. Якщо водій і бачив його в дзеркалі заднього виду, то гальмувати явно не думав.

Едріан потягнув за малюнок. Із землі виникли десятисантиметрові шипи, а він відскочив із дороги за кілька секунд до того, як фургон пролетів повз.

Шини враз вибухнули серією оглушливих звуків. Едріан почув, як за затемненими вікнами пасажири фургона лялялися й сперечалися одне з одним, поки пробиті колеса не зупинилися.

Над головою зароїлася хмара метеликів, і на дах фургона опустилася Дана.

— Швидко зметикував, Скетче.

Едріан підвівся, усе ще стискаючи крейду. Другою рукою потягнувся по видані ренегатами кайданки на поясі.

— Ви заарештовані, — гукнув він. — Виходьте повільно з піднятими руками.

Дверцята клацнули, прочинившись якраз достатньо широко, щоб звідти можна було просунути руку з благально складеними пальцями.

— Повільно, — повторив Едріан.

Після короткого вагання дверцята розчахнулися на повну. Едріан помітив дуло гвинтівки за мить до того, як будівлю за ним зрешетили кулі. Він скрикнув і пірнув за автобусну зупинку, прикривши руками голову. Скло розлетілося, і кулі задзвеніли об камінь.

Хтось закричав. Стрілянина припинилася.

Одночасно розчахнулася решта дверцят фургона: водійські, пасажирські і двоє позаду.

З'явилися всі семеро злочинців і розсипалися в різних напрямках.

Водій кинувся в провулок, але на нього одразу налетіла Дана, циклон золотавих крилець однієї миті й завзята

супергеройка — наступної, схопила його однією рукою за горло та кинула на землю.

Жінка з пасажирського сидіння рвонула на північ до Бриджвотер, перестрибнувши через стрічку із шипами, але не пробігла й пів кварталу, як їй в обличчя стрілою вдарив чорний дим. Вона здушено впала навколішки. Усе ще намагаючись вдихнути, не надто опиралася, коли з-за припаркованої автівки з'явився Оскар і заклацнув на її зап'ястях кайданки.

Ще трое злодіїв кинулося крізь задні дверцята фургона, усі навантажені своїми роздутими пластиковими мішками. Ніхто з них не бачив тонкого дроту, натягнутого поперек дороги. Вони по черзі поперечіплювалися через нього, купою повалившись на асфальт. Один мішок порвався, і в канаву висипалися десятки маленьких слоївків із білими пігулками. Вистрибнувши з-за поштової скрині, Рубі швиденько зв'язала цю трійцю, а потім пішла вивільнити червоний гак на кінці свого дроту.

Останні два злочинці з'явилися з бокових дверцят. Жінка з кілечком у носі — Глід, якщо вірити біноклю Нови, стискала автоматичну гвинтівку в одній руці й чорний сміттєвий мішок у другій. За нею біг чоловік зі ще двома мішками на плечі.

Едріан досі сидів навпочіпки за автобусною зупинкою, коли ці двоє прошмигнули повз нього у вузький провулок. Він звівся на ноги, але не зробив і двох кроків, як щось просвистіло повз нього, і він краєм ока побачив червоний відблиск.

Гострий гак Рубі чиркнув по мішку на плечі жінки, залишивши вузьку проріху на його боці. Але дріт був